

Paulus første brev til Timoteus

¹ Paulus, Kristi Jesu apostel etter befaling av Gud, vår frelser, og Kristus Jesus, vårt håp
² — til Timoteus, min ekte sønn i troen: Nåde, miskunn, fred fra Gud Far og Kristus Jesus,
vår Herre!

³ Som jeg bad deg da jeg drog til Makedonia, å bli i Efesus, for at du skulle by visse folk
ikke å fare med fremmed lære ⁴ og ikke å gi seg av med eventyr og endeløse slektstavler,
som mer fører til stridigheter enn til å tjene som Guds husholdere i troen — så ber jeg deg
også nå. ⁵ Men budets endemål er kjærlighet av et rent hjerte og en god samvittighet og
en uskrømtet tro. ⁶ Fra dette har noen faret vill og vendt seg bort til tomt snakk, ⁷ idet de
vil være lovlærere, enda de verken skjønner det som de sier, eller de ting som de så
selvsikkert taler om.

⁸ Men vi vet at loven er god dersom noen bruker den på lovlig vis, ⁹ så han vet dette at
loven ikke er satt for en rettferdig, men for lovløse og selvrådige, for ugudelige og
syndere, for vanhellige og urene, farsmordere og morsmordere, manndrapere,
¹⁰ horkarer, syndere mot naturen, menneskerøvere, løgnere, menedere, og alt annet som
er imot den sunne lære, ¹¹ etter evangeliet om den salige Guds herlighet, det som er meg
betrodd.

¹² Jeg takker ham som gjorde meg sterk, Kristus Jesus, vår Herre, at han aktet meg tro,
idet han satte meg til tjenesten, ¹³ meg som før var en spotter og forfølger og voldsmann;
men jeg fikk miskunn, fordi jeg gjorde det uvitende i vantro, ¹⁴ og vår Herres nåde ble
overvettets stor med tro og kjærlighet i Kristus Jesus. ¹⁵ Det er et troverdig ord og fullt
verd å motta at Kristus Jesus kom til verden for å frelse syndere, og blant dem er jeg den
største; ¹⁶ men derfor fikk jeg miskunn, for at Jesus Kristus på meg først kunne vise hele
sin langmodighet, til et forbilde for dem som skulle tro på ham til et evig liv. ¹⁷ Men den

evige konge, den uforgjengelige, usynlige, eneste Gud, være ære og pris i all evighet!

Amen.

¹⁸ Dette bud overgir jeg deg, min sønn Timoteus, etter de tidligere profetiske ord om deg, for at du ved dem skal stride den gode strid, ¹⁹ idet du har tro og en god samvittighet; den har somme kastet fra seg og lidt skipbrudd på sin tro; ²⁰ blant disse er Hymeneus og Aleksander, som jeg har overgitt til Satan, for at de skal tuktes til å la være å spotte.

2 Jeg formaner altså fremfor alle ting at det gjøres bønner, påkallelser, forbønner, takksigelser for alle mennesker, ² for konger og alle dem som er i høy verdighet, for at vi kan leve et rolig og stille liv i all gudsfrykt og sømmelighet. ³ For dette er godt og tekkelig for Gud, vår frelser, ⁴ han som vil at alle mennesker skal bli frelst og komme til sannhets erkjennelse. ⁵ For det er én Gud og én mellommann mellom Gud og mennesker, mennesket Kristus Jesus, ⁶ han som gav seg selv til en løsepenge for alle, et vitnesbyrd i sin tid, ⁷ og for dette ble jeg satt til forkynner og apostel — jeg sier sannhet, jeg lyver ikke — en lærer for hedningene i tro og sannhet.

⁸ Jeg vil altså at mennene på hvert sted skal be så at de løfter opp hellige hender, uten vrede og trette; ⁹ likeså og at kvinnene skal pryde seg med sømmelig kledning, i tukt og ære, ikke med fletninger og gull eller perler eller kostelig klesdrakt, ¹⁰ men som det sømmer seg for kvinner som bekjenner seg til gudsfrykt, med gode gjerninger. ¹¹ En kvinne skal la seg lære i stillhet, med all lydighet; ¹² men jeg tillater ikke en kvinne å være lærer eller å være mannens herre, hun skal være i stillhet. ¹³ For Adam ble skapt først, deretter Eva, ¹⁴ og Adam ble ikke dåret, men kvinnen ble dåret og falt i overtredelse; ¹⁵ men hun skal bli frelst gjennom sin barnefødsel, såfremt de blir i tro og kjærlighet og helliggjørelse med tuktighet.

³ Det er et troverdig ord: Om noen attrår et tilsynsembete, da har han lyst til en god gjerning. ² Derfor skal en tilsynsmann være ulastelig, én kvinnes mann, edruelig, sindig, verdig, gjestfri, dugelig til å lære andre, ³ ikke drikkfeldig, ikke voldsom, men saktmodig, ikke stridslysten, ikke pengekjær, ⁴ en som styrer sitt eget hus vel og har lydige barn med all sømmelighet ⁵ — men hvis noen ikke vet å styre sitt eget hus, hvordan kan han da ha omsorg for Guds menighet? — ⁶ ikke en nyomvendt, for at han ikke skal bli oppblåst og falle i djevelens dom. ⁷ Men han skal og ha godt vitnesbyrd av dem som er utenfor, for at han ikke skal bli hånet og falle i djevelens snare.

⁸ Likeså skal menighetstjenerne være verdige, ikke tvetungete, ikke tilbøyelige til mye vin, ikke lystne etter ussel vinning, ⁹ slike som har troens hemmelighet i en ren samvittighet. ¹⁰ Også disse skal først prøves; deretter skal de tjene i menigheten, om de er ulastelige. ¹¹ Likeså skal kvinnene være verdige, ikke baktalende, edruelige, tro i alle ting. ¹² Menighetstjenerne skal være hver én kvinnes mann og styre vel sine barn og sine egne hus. ¹³ For de som har vært gode menighetstjenere, vinner seg et godt stade og mye frimodighet i troen på Kristus Jesus.

¹⁴ Dette skriver jeg til deg skjønt jeg håper snart å komme til deg, ¹⁵ men om jeg venter med å komme, at du da kan vite hvordan en bør ferdes i Guds hus, som er den levende Guds menighet, sannhetens støtte og grunnvoll. ¹⁶ Og som enhver må bekjenne, stor er den gudsfryktens hemmelighet:

Han som ble åpenbart i kjød,
rettferdiggjort i ånd,
sett av engler,
forkynt iblant folkeslag,
trodd i verden,
opptatt i herlighet.

4 Men Ånden sier med tydelige ord at i de kommende tider skal noen falle fra troen, idet de holder seg til forførende ånder og djevlers lærdommer ² ved hykleri av falske lærere, som er brennemerket i sin egen samvittighet, ³ som forbyder å gifte seg og byder å avholde seg fra mat, den Gud har skapt til å nytes med takk av dem som tror og har lært sannheten å kjenne. ⁴For all Guds skapning er god, og intet er å forkaste når det mottas med takk; ⁵ for det helliges ved Guds ord og bønn.

⁶Når du lærer brødrene dette, da er du en god Kristi Jesu tjener, idet du nærer deg med troens og den gode lærdoms ord som du har fulgt. ⁷Men vis fra deg de vanhellige og kjerringaktige eventyr; øv deg derimot i gudsfrykt! ⁸For den legemlige øvelse er nyttig til lite, men gudsfrykten er nyttig til alt; den har løfte for det liv som nå er, og for det som kommer. ⁹Det er et troverdig ord og fullt verd å motta. ¹⁰For derfor arbeider vi og lider hån, fordi vi har satt vårt håp til den levende Gud, som er alle menneskers frelser, mest deres som tror.

¹¹Dette skal du by og lære. ¹²La ingen forakte deg for din ungdoms skyld, men vær et forbilde for de troende, i tale, i ferd, i kjærlighet, i tro, i renhet! ¹³Legg vinn på opplesningen av Skriften, på formaningen, på læren, inntil jeg kommer! ¹⁴Vanskjøtt ikke den nådegave som er i deg, som ble deg gitt ved profetiske ord med håndspåleggelse av de eldste. ¹⁵Tenk på dette, lev i dette, for at din fremgang kan bli åpenbar for alle! ¹⁶Gi akt på deg selv og på læren, hold ved med det! for når du det gjør, da skal du frelse både deg selv og dem som hører deg.

5 Tal ikke hardt til en gammel mann, men forman ham som en far, unge menn som brødre, ² gamle kvinner som mødre, unge som søstre, i all renhet!

³Hedre enker som virkelig er enker! ⁴Men har en enke barn eller barnebarn, da skal disse først lære å vise sin gudsfrykt mot sin egen slekt og gi sine foreldre vederlag; for dette er

tekkelig i Guds øyne. ⁵ Men den som virkelig er enke og står alene, hun har satt sitt håp til Gud og blir ved i bønn og påkallelse natt og dag; ⁶ men den som lever etter sine lyster, er levende død. ⁷ Og dette skal du by, for at de kan være ulastelige. ⁸ Men dersom noen ikke har omsorg for sine egne, og mest for sine husfolk, han har fornektet troen og er verre enn en vantro.

⁹ En enke kan velges dersom hun ikke er yngre enn seksti år, dersom hun har vært én manns hustru, ¹⁰ har vitnesbyrd om gode gjerninger, har oppdratt barn, har vært gjestfri, har vasket de helliges føtter, er kommet de nødlidende til hjelp, har lagt vinn på all god gjerning. ¹¹ Men yngre enker skal du avvise; for når de i kjødelig lyst sviker Kristus, vil de gifte seg, ¹² og dermed har de den dom at de har brutt sin første tro. ¹³ Til og med lærer de og å gå ørkesløse, idet de farer omkring i husene, og ikke alene ørkesløse, men også med sladder og uvedkommende ting, så de taler det som utilbørlig er. ¹⁴ Derfor vil jeg at unge enker skal gifte seg, føde barn, styre sitt hus, ikke gi motstanderen noen leilighet til baktalelse. ¹⁵ For allerede har somme vendt seg bort etter Satan. ¹⁶ Dersom noen troende mann eller kvinne har enker, da skal de sørge for dem og ikke la dem falle menigheten til byrde, for at den kan sørge for de virkelige enker.

¹⁷ De eldste som er gode forstandere, skal aktes dobbelt ære verd, mest de som arbeider i tale og lære. ¹⁸ For Skriften sier: Du skal ikke binde munnen på en okse som tresker. Og en arbeider er sin lønn verd. ¹⁹ Ta ikke imot noen klage mot en eldste uten etter to eller tre vitner. ²⁰ Dem som synder, skal du refse så alle hører på det, for at også de andre må ha frykt. ²¹ Jeg vitner for Gud og Kristus Jesus og de utvalgte engler at du skal ta vare på dette uten fordom, så du ikke gjør noe av tilbøyelighet. ²² Vær ikke snar til å legge hendene på noen; gjør deg ikke delaktig i fremmede synder; hold deg selv ren! ²³ Drikk ikke lenger bare vann, men nyt litt vin for din mave og dine jevnlige sykdommer. ²⁴ Noen menneskers synder er åpenbare og går forut for dem til dom; men hos andre følger de

etter. ²⁵ Likeså er og de gode gjerninger åpenbare, og de som det ikke er slik med, kan likevel ikke skjules.

⁶ Så mange som er slaver under åket, skal akte sine herrer all ære verd, for at Guds navn og læren ikke skal bli spottet. ² Men de som har troende herrer, skal ikke forakte dem, fordi de er brødre, men så mye heller gjøre sin tjeneste, fordi de som nyter godt av deres velgjerning, er troende og elsket.

Dette skal du lære og formane til. ³ Dersom noen farer med fremmed lære og ikke holder seg til vår Herre Jesu Kristi sunne ord og den lære som hører til gudsfrykt, ⁴ han er oppblåst skjønt han intet forstår, men er syk for stridsspørsmål og ordkrig, som volder avind, kiv, spottord, ond mistanke, ⁵ stadig krangel iblant mennesker som er fordervet i sitt sinn og har tapt sannheten, idet de akter gudsfrykten for en vei til vinning. ⁶ Ja, gudsfrykt med nøysomhet er en stor vinning; ⁷ for vi har ikke hatt noe med oss til verden; det er åpenbart at vi heller ikke kan ta noe med oss derfra; ⁸ men når vi har føde og klær, skal vi dermed la oss nøye; ⁹ men de som vil bli rike, faller i fristelse og snare og mange dårlige og skadelige lyster, som senker menneskene ned i undergang og fortapelse. ¹⁰ For pengekjærhet er en rot til alt ondt; av lyst dertil har somme faret vill fra troen og har gjennomstunget seg selv med mange piner.

¹¹ Men du, Guds menneske, fly disse ting, jag etter rettferdighet, gudsfrykt, tro, kjærlighet, tålmodighet, saktmodighet! ¹² Strid troens gode strid, grip det evige liv, som du ble kalt til, du som og har avlagt den gode bekjennelse for mange vitner! ¹³ Jeg byder deg for Gud, som gir alle ting liv, og for Kristus Jesus, som vitnet for Pontius Pilatus den gode bekjennelse, ¹⁴ at du skal holde budet rent og ulastelig inntil vår Herre Jesu Kristi åpenbarelse, ¹⁵ som den Salige og alene Mektige skal vise oss i sin tid, han som er kongenes konge og herrenes herre, ¹⁶ han som alene har udødelighet, som bor i et lys som

ingen kan komme til, han som intet menneske har sett eller kan se; ham tilhører ære og evig makt. Amen.

¹⁷Byd dem som er rike i den nåværende verden, at de ikke skal være overmodige eller sette sitt håp til den uvisse rikdom, men til Gud, som gir oss rikelig alle ting å nyte, ¹⁸ at de skal gjøre godt, være rike på gode gjerninger, gavmilde, godgjørende, ¹⁹ så de legger seg op en god grunnvoll for den kommende tid, at de kan gripe det sanne liv.

²⁰Timoteus! ta vare på det som er deg overgitt, så du vender deg bort fra det vanhellige tomme snakk og motsigelsene fra den kunnskap som falskelig kalles så, ²¹ som noen bekjenner seg til, så de har faret vill i troen. Nåden være med deg!